

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. velikega srpana 1911.

Leto XII.

Umrlemu očetu.

(13. julija 1911.)

Šel za njo si, kjer ni več trpljenja,
za družico svojega življenja,
dobri oče!

Dvoje luči čutim zdaj sijati
z neba doli: zlata moja mati,
skrbni oče!

Meje sicer so sedaj med nami,
toda smrt podre jih v tihi jami,
mili oče!

Zdaj doma sta! Jaz pa še potujem,
zarjo tam v daljavi občudujem,
rajni oče! —

Tam se sveti vajino življenje,
v one raje k vama vodi,
kaže pot mi hrepenenje,
mati, oče!

Andrej Rapè.

